Pa. Jellina 81 – 2
Tarla 77 – 12
Püssi 86 – 19
Purtse 74 – 22
Võide 79 – 30
–

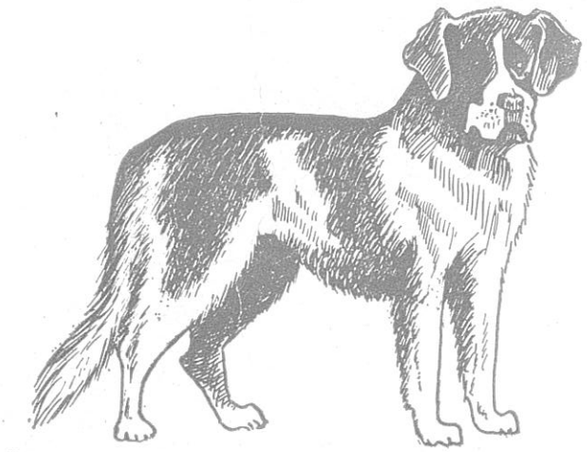

SANBERNÄRS

№ 88

1988

Kirjeldus E. Kalale

Schmidtites celatus? }?
— " — deprimitus? }?

litol. 1
alumoliit pähe-
dateralise
105,0 m
litol. 2
sama
106,0 m

05.06.88.a.

P.a. Illuka 81.K-5

Puurtud suuremõõdulisel uuardistamisel 1987.-88.a. (Tõnis Saadre).
Südamik üsna kvalitetne, kuid karotaažiga vastud vaid lõ5-ki.

O1 kt

< 103,6 glauconiitliivakivi karb. tsementiga.

O1 kl + tr

103,6 – 104,8		Puurtüdamikus ca 2cm heterogeenset argillüüti, millele all ca 20 cm paksuselt kollakaspunast liivakivi imbiksiite punduliste fragmentidega. Liivakivi keskmisest tsementeerunud, ebahomogeense kihilisusega, võhipinnad saglit impregneerunud limatitega, ca 10 cm - tugevasti tsementeerunud sorteerimata, valdavalt kesmisteralise, kulgalised detriitja karbipoolmed sisaldav liivakivi.
1,2	0,3	

E1 nk ?

104,8 – 107,0		Alumoliit, peenedateralise, valupashall
2,2	1,1	nõrgasana alatoonga (sekundaarne). Ülemises osas valjamjunemid õhukese horisontaalse ja piirnähtusena, kusjuures ei markeeritud nii sarvisamete

Lotol. 3

107,3 m
alumoliit,
jämedateraline
VK+ts

kui glaukoniidiga. Muidu ühtlus põhiliselt massiivne, koosneb valdavalt kvartsist, tõraldab hajutatult kogu intervallis ka glaukoniiti, väikesi (kuni 2 mm) piriidi konkretsioone ja tõmmaliselt ka väikesi vilgulehesi.
Alumine piir teravi kontaktiga pilde muutumise järgi. VK+ts

107,0 – 107,7
0,7 0,2

Tihe peliitalumoliitide ja jämedateraline alumoliitide vahelduvus (60 : 40).
Intervall nõrgumõõtmes, peliitalumoliidid vöötilisusega, nõlla-kasprunnid, jämedateraliste alumoliitide hõllikad.
Kohapindadel muskoviidi lehesid ja glauk. terad, samuti esineb porsunud limonariidi piriidikonkretsioone.
Kõrvu jätab porsunud mulje.

107,7 – 112,4
4,7 1,3

Jämedateraline alumoliidid, mis tõenäoline osas, nõlla-kashallid, alumises ~~osa~~ osas lisaks veel lillakashallid karvapunakasprunnid ja rohekashallid, suhtumes intensiivselt vähemad ~~int.~~ alumine osa, millest kuni 5 cm paksused peliitlikud vahekihid.
Alumoliitide koostises kõrvuts muaabi ja glaukoniidiga esineb peenelehelist muskoviiti ja väikesi piriidikonkretsioone. Kõrvu kasumitelt tsement, täielikult poriitiline, karb tsementiidiga.

Litol. 4
alumol. jõme
112,8 m
ts

Litol. 5
125,0 m
alumol. jõme-
deteroline

E1 ts

112,4 – 126,1
13,7 2,3

Jõmeda teraline alumolüüt, valgepruun, kisunõrgelt, nõrgati tugevasti tsementeerunud, massiivse ehitusega, sisaldab päris kvartsi glaukon., sõmi suspens. lihmes ja vaste alumüüt pärit pinnadi kõnnelt sõne (Ø 5 mm). alumosel pinnal on kõstikõhtas „kerneslõvamisi".

E1 lk

126,1 – 133,6
7,5 6,4

Tihe alumüütsavide ja pl. alumolüütide vahelduvus, mõõdukte glauk. nõkke lõvamisi sõmihtide ja pesadega (60:35:5).
Int. kogu ulatuses sõmasmall, ja kõllalt tüüpiline lk-ilmelise kõatus nõg. 133 m kuni prantiliselt int. lõpini sisaldab mõõdukt vähe ja nõg. 131 m-tõlab. fragmente.

E1 lsk

133,6 – 141,0
7,4

Alumõdikas pari sõmasmall mõõdukte kalvatu võõlatute lainudega. Sisaldab kogu ulatuses pinnisterunud nõõke, ja laiu, ja on platysolnitsevõ, ~~k~~ gõim 133,7 m.

141,0 – 157,7
16,7 15,4

Ennek lamusart mõõnõõlõnese poolest, muutunes su põhjustatud sõmasmallidi ja võõliste tõonidi vahelduvõst.

Platysolenites – algus sügv. 203 m pealt nõrgemal.

Sabellidites – vahelduvus keskmises osas.

157,7 – 159,7
2,0 1,8

Alumiidikas savi, mõõdukalt punakaspruun, keskmise tahkusega kõvadel tähnidena ja suhteliselt massiivse ehitusega.

159,7 – 170,4
10,7 9,0

Alumiidikas savi nõrgalt kiirgusvõline, ans valdavad rohekashallid violetsete laikude ja tähnidega, sarnane pöhilisele kihistiku kõige nooremale intervallile, vaid violetsus intensiivsem. Puudevad ülles osas ka lavad piirkiv. käigud.

E₁ ln 1

170,4 – 186,7
16,3 16,1

Kõrim tüüpiline mahu-ilmelisuhteliselt palju alumiitsust materjalist, milles palju glauconiiti, kiirmeid.

E₁ ln 5

186,7 – 206,0
19,3 13,2

Valdavalt alumiitsavid, milles põlemises osas kuni 5 cm-sed lõvamisi vahekihid, alumiitsus tõusuliselt aga ca 1 m lõvamisloots (praegu põlemm).
Al. savid valdavalt rohekashallid tõusikute nõrgade violetsete laikudega (peam. ülemised allosas).
Lõvaskivid, eriti vahekihtide pealsel glauconiidiga, puneterakoised.
Alumiitsus vahekihtides ka uraniseeritud.
Alumiine pärast tähn savilitrile kõrgesti määratakse. Hammid mõlemal pool litrend ühesugused.

Platysolenites – algus sügv. 203 m pealt nõrgemal.

Sabellidites – vahelduvus keskmises osas.

kp. 1 E.P
(kõidish.)
liivaluiv
209,2 m

kp. 2 E.P
(kõidish.)
gravellit-
liivaluiv
214,0 m

Teras pär vr K – vr S vahel!

kp. 3 E.P.
Fe-mineraalgabro
pel. al.
cokrikirjn
214,5 m

V vr K

206,0 – 214,1
8,1 4,5

Šlamm, valdavalt kesmiid- või pseudotraliisest liivast 2 monoliidige tasemetel 209,2 ja 214,0 m.
Šlamm tsellosmuliin: valge, hästi ümardunud, monomineraalne kvartsliiv, küll kalvasti sortunitud. Sisaldab aga glauk. teri ja lahmust pärinevad savitükke.
Tasemel 209,2 m liivaluiv kesmiistraliine, tug. tsementunumad (karb. tsement), valge, vollaste roostelaikudega (kp. kõidishogus).
Intervalli allosas sortumata gravellitliivaluiv ruglina hästiümardunud kvartsist ja helda savitükkidest. Jälgitavad peened ristkõdimõlid (kp. kõidishogus).
Selga moodustab intervallile iidaõ basaalkonglomeraadi taolist mõs mõndab pisi lamamiga vägatravaks – tõmbane ka poorumid.

V vr S

214,1 – 221,6
7,5 4,5

Pelitalmolitid vilemimenuga almolitdiks või alumiisavikus, kirjuvõõlised, valdavalt massiivsed, kuid üksikutasemetel ka puruliitlised, sagelisi vähi põgumidest fragmendid pseudotuustõmbudega marmeritud.
Intervalli põhjaosas 0,5 meetrise pelitalmolitil mõpnegumumud cokri-

nõlvase gõtšidega, millest reliefset nõlvastähelli mõõtmeid pesad ja võõrdud.
0,1–0,2 m-ste vöönditena esineb ooniit. ka mõnes allosas. Su näitab ~~et~~ sõltuvuskaarne kõlisemat arenemist. Tervikuna on intervall valdavalt hallitoonline, murumte (umbes 10%) punaspruunide laikude ja vahutoonetena. Võlgnõidasid ei ole, mind muskonnidõisand näitas, alumises osas ka rohelist rõhu, ülejõnud tasemel ka pärvanõr s-valdas.

kt M

221,6–222,7
1,1 1,0

Porsunõõsaoin laminaritsaavdel, esindatud ookrnollase-punasenõ-pu nõhõtatud savega, millest silge fosaalsus puudub pä pin lamaniiga võrga teras. Esinevad tüüpilised pseudokustumid (topograafia).

222,7–2300
7,3

Savi, alumõdinas, hall – tüüpilise laminaritsavi, pinnal lõõtsus puduev, väljapeetud punakõõlisusega ühg rohuste vormitute orgaanikaga ühledega.
Sidenõõ intervallõs väike, esineb vaid üksikute mõne mm-ste vahekihistena.

230,0 – 248,9 Savi alumiidines või alumiitne,
18,9 19,3 hall – nn. lahjemat tüüpi lamí-
naülsavi, milles massiivsemad
erimid valdavad, kõrval leub
vähe ja peenikrohkilisus tase-
mete vahetõlmeliselt läätsedena.
Sidemüti ei tsone na siin, samuti
puuduvad tõeline alumiidi
nihid, mistõttu väisiamine
ktj-na pole ka õigustatud. Siiski
selgelt ülemõõnemiline võimase
ja ktm-i tüüpilisi vahel.

ktj.

248,9 – 251,5 Valdavalt pelitalumiidi, massiiv-
2,6 ne, väheliste savsimetena imitsimetel
lasemetel sorteerimata alumiidi-liiva-
segu vahenihtide, läätsede või
krunsapõõndadega.
Ülemise piiri markeerivi selgelt
ühe sorteerimata pärnetaolist ma-
terjali sisaldav nihe, alumise piiri
on aga sujuv, mid viitab pinnu-
ride laienede ülemise pärgi
siiski ühtmõõtmeline.

gd II

251,5 – 267,0 Pelitalumiidi alumiitsavi ja
15,5 7,1 liivamiit vahelduvine (80 : 10 : 10)
tüüpiliselt gd II kustumisdena
vahelduvine lavajas, vaterawate
värvivõõndritega markeeritud.

Kp. 4
liivakivi
vilgupindadega
272,0 m

Ülavas valdavad hallid, massivised või lasnjasarihilised peliitalmoliidid ümmarguste sidetuttpruunide tasemetega, allosas vahelduvate intensiivselt horisontaalse- või nelgastkustumisega, ilmuvad vilgupõimed ja kõhtad põlevaivi lisandi. Punasvõrd lõst erinevat 30-40%.

Pür lamamiga võrdlusvelt ühtna selge.

gd M

267,0 – 282,2	15,2	8,5

Liivakivi, valdavalt puhtalaine, põlmimõõtega almoliidne. Helehall või kõrgelt punakas-pruun rohkete lasnjatete vilgupindadega, mis annavad selge nelgas- või kallaukihilisuse. Kõrge võrdlemisi paide mõõd puurimisel tõstetud selge monoliidina. Sisaldab rohkesti (umbes 20%) roosamat põlevaivi.

Suga intervall tervikuna selge lõvdnuhana, mis! tüüpilisest gd M-st erineb ühtna puhtalaisuse ja granulometrise vertikaalse väljapeetuse poolest.

282,2 – 286,8	4,6	3,0

Peliitalmoliit sagedasti õlmõõtmetega ulmiste intervallidega lasnanevatus vilgupindadega alu-

rohkdius. Tasemeti aga ka punakaspruunius alumiitsavist. Tuustum lavtpas, rohkemtuule line.

286,8 – 295,0
8,2 2,8

Alumiitsavi, punakaspruuni massiivse ja peliitalumokivi, heterohemaskalli vahekihiline (85:15). Tuustum massiivne, võrgupindadeta, vaid üksikute pneumatolüütide puistetega ning ekstrasoste vähesnumbrilisemate marmoritud. Murdepinnadel näha kapsat volgulisandit – see aga kõrisoitaolises orientiirmata.
Pür lamamisse suhtes üsna ühtlane, paindud sortsiõnste pänepurunõdsandi ilmumise järgi.

gd O

295,0 – 300,7
5,7 1,8

Diastokiit ülemisemaga punakaspruunikas massiivsete alumiitsavivõrs – sarnanevus ülemises intervallis kõrgeldatele.
Diastokiidi tasemevõl aga pänepurunõdsand kuni Φ-ga 5 mm, vaid üksikuis pesades ka kuni 20 mm; sel juhul esineb mõnelgi kõrisoitäkke ja põrvalisvõl, mõnden veldab ka arts.
Intervallis esineb ka kuni 10% heterohaas-hallikas kaandatud vahetasemeid. Mõnda intervall tervikuna punakaspruun.
Pür lamalõga tõras.

Aluskord

>300,7

Gneiss, porsunud - põmeda - struktuurdoline, põhiosa - valge - kõrgeks moondunud, läbi puurituid 10 m ulatuses.

Elmarik koopia olemas

Foto!

Võldast nähtu antrakonüt-moodustistega – E.P. lastfilm K 11.

P.a. Toila 77 (K-5) 06.06.88.a.

Südamik puuritud 1988.a. (T. Saadre), nõrdlemisi hea kvalitudiga, vard põgusalt üle vaadatud ja stratigr. piirid määratud. Karotaaž puudub, väljeldus sügavuste järgi.

O₁ lt

< 14,5 glaukoniitliivakivi.

O₁ tr

14,5 – 15,7 Kerogeenne argillüüt, pruunikasmust, sisald. mõõdukalt sagedi alumiitse metüülalige kaetud pinda, alevriidist vahekihiksi ja pesi, ja palju antrakoniidi konkretsioone.
1,2 1,1 Alumiine pin nõllaltsi ühtlasemaline: alevriidi vahekihide hulk ja paksus kasvab.

O₁ kl

15,7 – 19,0 Peneteralise liivakivi vahi pärnedoteralise alevriidi, hallikasvalge, sisaldab mõõdukalt palju kvartsi ja tumedat pruunlumiliste detriidi, mis põhiliselt kaetud mõõdukad kihipindadele koncentreerunud. Esinevad ka ühtsed argillüüdi vahekihid. Terved karbipoolmed puuduvad.
3,3 0,3 Alumiine pin nõrnikas.

E, t

19,0 – 36,5
17,5 2,3

Aluvoliit, jämedateraline, valujaskall, ümbrumbe pelut alumoliidi vahekihtidega, mille osatähtsus sõlmumd puursüdamikus mitte üle 5%.
Jämedateraline alum. valdavalt keskmiselt tsementunud, suhteliselt sagedi poind. dolomiidse tsementidi tempe, mid enti alumisel kontaktil. Kogu ulatuses esineb ka pinnidi konkreetsioone, mispunnes alumisel piirl tsegi laatsiitina.
Kogu ts tseldab suhteliselt palju glaukonüüti ja väikesi savipesi – vehrised.
Aluvine pin karb. piirdes tsementatsiooni tõttu kõsti terav.

E, lk

36,5 – 43,0
6,5 2,0

Sõlmumd puursüdamikus valdavad pelut ja peenidimad alumoliidid.
Savikivimeid mitte üle 20%
Kogu lk-le iseloomulik suhteliselt suur glauk. sisaldus, mispunnes mõnel tasemel glauk. kihid maarmirvad pöörmahilimet. Sage ka karb. tsement alumoliitides, mis tempudena nii basaaltsementidena. Volb. pundub.
Aluvine pin ebaterav: lk kivim on nagu surutud ln kivimisse mõõtõttu pundub selga kihiparid.

ln K′

43,0 – 69,0
26,0 12,4

Savi aleuriidikas, valdavalt hall, vähiste violett-halli kirjute vahelasumitega. Viimased sagenevad intervalli alumises 10 meetris ka intensiivsemaks ja elujälgedevaesemaks. Rohekashallidel lasumitel aga püriidikäike rikkalikult, sealhulgas valdavad laiad (kuni 8 mm). Int. ülemine piir väga omapärane – ln savi pinnani tuuldatud ja hiljem uuesti kokkupressitud, mistõttu püriidikäigud sageli kolmnurkse kujuga. Nähtavasti savi kuivanud enne uut settimisetappi.

ln K″

69,0 – 77,0
8,0 5,7

Intensiivselt kirjuvärviline intervall, milles punakaspruun ja rohekashall vahekorras 40:60. Sealjuures ühte väljapeetud intensiivset punakaspruuni taset – nagu lähikonna teistes puuraukudes – siin ei esine. Täheldatavad vaid 3 5-10 cm-st taset sügavustel ca 69,0; 76,2 ja 76,9 m.

77,0 – 81,2
4,2 3,5

Savi, aleuriidikas, kirjuvärviline, punakaspruunid toonid lasumist kindlasti kahvatumad, kõvim massiivsem, elujälgedevaesem. Esinevad aga üksikud kihide aleuriidi kiled, mõnikord [illegible] [illegible]. Seetõttu intervalle [illegible] ln_2-ks nagu naaberpuuraukudes. Piir siiski kahemõtteline (ka Saadrel nii).

lnM

81,2 – 103,5
22,3 17,7

Savi, aleuriitne, rohmaskall. Ülemises pooles massiivsem, harvemate kõledega, kohati ka lõllamaskalliikrafi. Intervalli alumises pooles kõlid ja pünödinäigud sagenevad, kuvim enam lnM tüüpkujul.
Rohkesti Plat., kohati kuhjetena.

lnS

103,5 – 126,5
23,0 16,8

Jagunes 3-ks alaintervalliks:

103,5 – 108,3 m – Savi vahelduvate liivakihtidega mille paksus 5-20 cm. Veel mõte kõle 10%. Liivakihi mõõtelised tsg. Tsemmaskumud, mis üsna sortunud, valdavalt resnisteraline, glauk-ga.

108,3 – 118,2 m – Savi aleuriitne, rohmaskall lnM tüüp, ülemises poolsõste liivakihivahendihtidega, vaid ülemiste aleuriidikõlede paksuditega.

118,2 – 126,5 m – Liivakivide ja savide vahelduvate 80:20
Liivakivid valdavalt peenteraliised, vaid ülemises osas jämeterised ja kõvasti sortunud. Kohilises horisontaalne või nõrgalt kallutatud. Sisaldab kuldset glaukoniit, mis kapsvalt kinnastatud rohipõrnad pole tüüpilised. Rohkesti lisaeve summaega fosf. olemas (ka savis, tasemel 126,3 m). Sab. 118 m ja allapoole.

Plat. < 117,5 m.

N nr K

126,5 – 135,7
9,2 0

N nr 5

135,7 – 145,3
9,6 2,9

Pelütbel. ja al. savide vahelduvine paaleguvõrdsetes kihtides.
Intervall kirjuvärviline, valdavad ooverollased ja pleekunud punakas-pruunid toonid. Violetsed ja rohekashallid vahd int. alumises osas. Üldiselt põtleb porsunud int. mulje.
Alumisel piiril ca 2 cm-ne kruusakas liivamõõt ühtl.
Näärvide pärgi, samuti niisintüüpide alusel piir lamamuge mõtte esitteav. Küll ühtib äge lamamõõ pleekibiline tekstuur ja porsunud sõõrdidirõlige kaetud pinnad, mis on võetud aluseks noliisi kõlbsta valdamisel.

KtM

145,3 – 146,8
1,5 1,3

Savi, aleuriitne, pleekibiline, valdavalt hall vollanate triibudega, kuivatab ainult nõrgalt porsunud lamina-mõõtsavi, mispeale ilmevalt tõusevest KtM savist ühtib siin, eriti int. ülaosas, läätspaid alumisõõnatüüpilist ühte. Alumises materjalis on rinnlasti ka paisavõre. Kihtpindadel hulgaliselt vilgulehesi, seamisel mõõnoriitõ ja rohelist bretõõ.

sfaleriit!

E. P.: Laminaarsavi lasund tervikuna muutub alumises osas alumiidirikkamaks, kasvad fumedad väljapunad orgaanikainvild, ilmlivad silgunikke alumiidi kihed, savi se muutub tasemeti nn. „lepeks" laminaarsavisüski esinevad orgaanika-nõlle fragmendid ja õhukesed sideriidikihikesed kuni intervalli lõpuni, mis teeb kl 7-i täpse piirdemise siin üsna raskeks ja tingliku.

kp. 1
savi alumiidikas, kildunikas
153,0 m
näidiskaguse

kp. 2
sideriit sfaleriidiga
156,6 m
sulfiididell

17

146,8–173,0	26,2	21,8

Savi, alumiidikas, hall, sisaldab hulgaliselt sideriidi konkretsioone ja organogeense aine rikkid, sideriidid rõngalt porsunud. Sügv. 152,0 m sideriidi piriidikristallid, tasemel 156,6 m sideriit galeniidi- ja sfaleriidikristallidega. Sügv. 168,0 m 3 cm-ne kihi tasemeta liivakiht.

kt 7

173,0–179,0	6,0	0,4

Pel. alumiidis, valupahall, massiivse tunstunuga, sisaldab mõõtmeliselt palju silgulihmusi, ühtlasi loogipindadel hematiidikihid.
Alumiise pin värvide järgi selge.

gd II

179,0–182,9	3,9	1,5

Säilunud punasidamiines valuldunud alumiitsavid ja pelüitalumiidid nõrgunnes ülekaal esimestel.
Intervall kisjuvõrelise, valdab rohenahall ja halles voolitusspunnid viimd, tähtsad harvem valumiid.
Kihipindadel alumiise materjali nõlvid, mõlles hulgaliselt silgulihtsi.

gd III

182,9–228,6	45,7	8,8

Säilunud punasidamiines valdavad pelüitalumiidid ja liivakivide osatähtsus mitte üle 20%. Kogu intervall värvunud valdavalt punakaspunaks tõusmite rohenahelised laikudi, rohe-

vihtidi ja läätsedega, harvem esineb peaaegu valgeid pèr.
Pehitalemõõtmiste põhmad kaetud õlgmuilsidega, mille sulges ülemised rohelised brotsidel.
Säilemud liivamürad samuti punakaspruunid, ja suuremas osamuses halvasti sortsiitud: traaldaved võrvuti peene liivage tõmbe liiva ja kruusateri, võimased kavalisselt halvasti sortsiitud.
Liivamürades: valdab kvarts suhteliselt palju päevaõive ja õlgulehemusi (ülemaalus nõulõne brotsit).
Nii siispõhmad liivamürdes nii ka liivamürdi ja pl. al. kontaktil sageli kaetud kruusamaterjaliga.
Alumise põrn mitte väga terav, kuid vaevu ühemõtteliselt paindav mikstolütidu alumise pärgi.

gd O

228,6 - 229,2	Mõstolütidid tõusvate ebamõõrastes
0,6 0,4	alumised sari vahemühtidega.

Mõstolütidid kiipvõõrlised: osenvollased, valupashellid ja killased tooni.
Mõstolütidid kruusa-pluidi koostsega, muijumes kruusateradel läbimõõt alumise piiri suunas kasvab, ulatudes kuni 1 cm-ni.
Kruusaterades valdab kvarts, nagu int. peale leitud 2 päevaõivitera.

<229,2 m Porsunud gneiss.

07.06.88.

P.a. Pärsi 86 (K-5).

Puurituid suunamõõdul. saandist võrgus (T. Saadre) 1988.a. ulatub ka S-i, kus poolt kirjeldatud vard ülemise osa ka K-ni. Südamik keskmise kvalitediga, kirjeldatud koos karotaažiga – sellega võrdlemisel tehtud lahkneversi (vt. tekst).

O₁lt

<35,6m glauconiitliivakivi.

O₁tr

35,6 - 36,2 (0,6) Argillit, punakaskuust, sisaldab mõni ulestuses alumisse motsepõlige kaetud pinda, millele alum. esks lisandvad antrakonüüdinoodulettrooned. Ca 10 cm ülemisest piirist graptoliitide detrit.
Alumisel pinnal nõrgad piirihõõrumise jäljed.
Alumise piir vasta šlemmi.

O₁kl

36,2 - 37,6 (1,4) 2,1 Šlemmi 2,1 m. Šiivakivi, valdavalt peenetraline, sisaldab lulgälistelt, eri intervalli alum. kolmandikus, punduline liste detrüüti.
Alumise piir šlemmis.

Є₁ŧ

37,6 - 54,3 (16,7) 2,1 Tahtedes gamma-karotaaž nõverast on alumise piir rõõtud 54,3 m. Kõrvuldaseid ja elektrit. nõvera järgi (VT-ks see ella sõgamisel 52 m.

Fauna proov
Ivarile
punduliste
36,2 - 37,6 m
kl

Sõlmud punased dammus valdavad põhiosa aluselised alumoliitidel, mis sarimatsiga esineb avatud wlédma vihipindadel ja peale muustina alumoliitides.
Alumol. kulbaliivad, vesimõõdu tremtsiumid, allosas esineb tonsbuldist ja ringidega poisiolaatset karb. trementi.
kogu intervallis kõrvits sulfiidset palju glaukoniit, mis mõnikord koncentreerunud mõlemad vihipindadele, samuti ka väikesi (kuni 3 mm Φ) pinnidi konkretsioone. Harvem esineb pinnidi monokristalle kõlvdma vihipindadel.
Sug. 52 m pin litoloogiliselt väga selge: helmes-liivamõõdu basvad peitsalumoliitidel, milles küllalt varsti ilmuvad ka bioglüüfid.

E1 lk

54,3 – 65,2 / 10,9 7,5 Küllalt tüüpiline la-ilmelise peitsalumoliitide ja al. taoline valkdumine millele lisandvad, esti int. ilmuvad poolesi, sug. trementiumid alumoliidi valekihid.
Väärus kogu ulatuses rohkas-hall, alates sug. 60 m allapoole - glaukoniidi pesad ja glaukoniidega kinastunud valemihid.
Nelbarthilla - kogu intervallis, esti kulgalisel sug. 64-65 m.
Alumine pin kivrutüüpide valeldumise järgi selge.

E, lk K

> 65,2 Savid, kirjuvärvilised, alates ülemisest pinnast peinutsemund väikudega, alates nõgavusest 66,3 m – Plat. autrq.

Elmarole kindlasti vendi kirjeldus

P.a. Puntse 74 (K-5)

Puuritud 1988.a. suvemõõdulisel kaardistamisel (T. Saadre). Südamik ülemiste kihtide osas sõõlmiline kuiva kvaliteediga (ts-lk), valdavalt osas age väga ümbrislik ja suure Φ-ga. Kirjeldus lähtub karotaažile.

Puurauk puuritud põhja poole Leningradi maantee, umbes Lõgamuselt tulevat kalmistute ristumiskohast põhja poole.

Q

0–10 m Pinnakate ülaosas liivakas, allosas savikam, tõenäosel pinnal orgaanikarikkaid savliivaga.

E_1 ts

10–20,6 / 10,6 2,4 Alumoliit, tõenäoline, valge, kõstisortsiline, kõrbe pene muskoviididerisid ja üksikute kaprusate glaukoniiditeradega. Tõenäoline osas selgelt väljendamata, kuid kõrgalt nõõshoidva poikiloklastilise struk. tsementiga.

Ind. keskosas 1 helerohekashallid pelutahenoidid 0,1 m-ne vahekiht, milles alumoliidi kõled, mõõd muidu tõenäoselt sufsvalne.

lk

20,6–32,5 / 11,9 1,2 Kõvasti sõõlmustatud intervall, puuritud suurte raadude ja puurimisproaagiga – alumine savikas osa kõrgenõõrdatud vormimus massiks, mis pole kirjeldatav. Ülemises osas laialt paiselised tõmme lk-tüüp alumoliitidest,

sealhulgas ka glaukoonidega liivakivimid esinevad.
Karotaaži andmete intervall väga väljapeetud ühtlase joonega, millele olemasolevad ümbrised tugevamad väljaleõigid.
Toon ln omast veidi madalam, ts omast mitu korda kõrgem.

ln K'

32,5 – 64,5		Savi, alumiidiaas, kirjuvärvline, valdavalt rohmaskall (siit ülemises 10 m-s) ümbrimite, allosas sagedamate vrdlt hallikirjute vöönditte ja valutasemetega. Ülimaste osamaal ei ülata 10-20%.
32,0	26,5	

ln K''

64,5 – 65,8		Valdavalt intensiivselt punakaspruun, paaliintervallidist värvitoonilt erinev savi, millles rohmaskalle laine, pakutasemeid. Piirid ühtlaselt ei esine. Kujutab endast anomaalset ehituse sedimentatsioni iseloomu ja omab antud regioonis setetele markeerivat kihindi tähendusi.
2,7	2,4	

65,8 – 68,5		Savi, alumiidiaas, kirjuvärvline, rohmaskallid ja vöönditkonglised esinevad vahelduvad peaaegu vöndsetes kulkades, savis ka näitav volgudetüüp. Intervall ühtlasi kuus punenemid, mistõttu piiri lamamiga raske määrata, mind pest erinev nõlmemõõmuga ongi selle piiriga vatteo.

Märkus: Sügavuste markeeringuga käsiraamatu lõpetamisel on midagi korrast ära.

kp. karb. Fekundiga liivaniiv 93 m

Sh. ko kogu 4-, seg.

kn M

68,5 – 79,5 / 11,0 5,4 — Savi, alumiitne, valdavalt rohenashall, ülaosas ka lillemaid vahetasemeid tõenäoline kaolina voleenditsüdi ja tasemeti ka hilisemaid alumiidi nõlvad.

79,5 – 87,9 / 8,4 0 — Puuritud mõdaminuta.

87,9 – 92,0 / 4,1 2,9 — Savi, alumiitne, analoogiline 68,5–79,5 m intervallile. Sellest vähe erinevad ja alumiidinõlvade sinkam. Pin lasumiga vastu esmest liivaniivihti selge.

kn 5

92,0 – 94,7 / 2,7 1,5 — Alumiitsavi vaheldumine liivaniivdega, mis väljapeetud nõtidena esmevad intervalli ülemisel ja alumisel piirel. Liivaniiv rohenashale, suhteliselt halvasti sorteeritud, viineva, kohati tugeva tsementatsioonistunuga. Sagedab hilisemat kaolina glaukoonitõlmisel piirel, vahelduvalt liivaniiv 5 cm-se vahekihi peal 1 cm-ne mõõstolõdi- savisse suunatud kruusamatrjali nõlt.
Savi intervalliga analoogiline lasumiga, rohnete käsude ja tasemeti ka alumiidinõlvadega.

94,7 – 97,4 / 2,7 7,9 / 5 — Savi, alumiitne, viirunõlvelt analoogiline kn M-le: väga pünidikõikunderikas, ka alumiidinõlvad. Alumiitsm Plat: 97,1 m.

97,2 – 103,7
6,5 2,0
5

Liivakivi pa al. savi vahelduvad, valdavad südamikus liivakivid (80:20), karotaaži järgi on liivakivid koondunud aga intervalli ülemise osa pe kõrtsivad madala nõrgusega.
Liivakivi intervalli ülaosas päevadatsioonile, mutlisilt kõrtsortsiritud pa ümardatud, prasklõselt monomineraalne, sisaldab. ümmarguid helde glaukonitsi, aga rohkesti rohke glaukonitsi-sõrgiga kvartsi.
Int. alumises osas liivakivi penetseerunud, esmaselt tsement, kohati selgudiskuiti sisaldav, peaaegu glaukoniidita, aga heledas pohimassis keeleomulonne mustikõstiümardunud kvartsteri sisaldav – sega muutub sõge vK kivimiks.
Liivakividega vaheldub kas puntsus liitriites lagunev ehpõlgdiite rohekashall savi või selgunikas hall pilütaluroliit rohnete Šabel. kõrvidega, eriti int. alumises pooles.
Kõrgimu Šabel 101,0 m.

V vK

103,7 – 110,6
6,9 0,8

Šamu punetusalse liivakivi järgi.

MU 5

110,6–125,~~7~~ 8		Tihe liivakivide; pel. alumiiniidide ja al. savide vahekihtide (40:40:20), liivakivid, puistetaolised, heledad, tsrald. peale kvartsi vähesel hulgal ka päevakive ja võlve (pram, muskoviit), tseloomulia, et kvartsiterad suhteliselt halvasti nurgatud. Pel. al. ja al. savid kirjuvärvilised, esineb nii plumnud: sonerdollaste, punaasprunne nii rohmaskalle. Kihipindadel urmsapaat tsooni kvartsiteri, nii mitte nii tsaeli. Klimine pin tustumide pärgi selge.
14,~~7~~ 7,5		

KtM

125,3–129,4	Porsunud lamin. savi, mille ülemine ca 20 cm valdavalt punaasprunn sonerdollaste vürgadega jäigkevad võrdses hulgas sonerdollaste ja lillakasprunne ca 40 cm, alle 1 m sonerdollast, millis suunda arsellt taandunud halled vürud (ülaosas), edasi sonerdollase ja hallivõrulõu, kusjuures sonerdollase osakaal pidevalt vähenb.	
4,1	2,0	
129,4–139,0	Savi, alumiidikas, hall, tasapõline laminaarne savi, millis suhteliselt palju tsemendikonkretsioone, esiti vähe alumiidses ja veeksoas, suhteliselt vähe org. aineid. Kiltsed. Klimine pin paunud liivakivide pärgi.	
9,6	9,0	

Kp. 2
~~Sidenit~~ väigulaadsus savi
138,9 m

Märkus: Intervall 139–141 m kuulub tõenäoliselt ktJ-i, kuid
E.P. karotaaž näitab selle piiri tasemele 141,0 m, mis on väljaspool puurimislõpikul näidatud; seepärast see int. on kirjeldatud eraldi.

kt M
kt J — 141

mõeldav ka päevakiviproovi võtmine Erikul.

M pu = 16 1/2

ktJ (?)

139,0 – 141,0
2,0

Ülemine ca 2 m kärni järgi kujutab endast tüüpilise sedimendiga kaoliniitsavide valdavust punktuaalse liivakiviga, päevakivirohkusega.
Liivakivi vahekihtide hulk ja paksus kasvab ülalt alla.

ktJ

141,0 – 146,0
5,0 3,1

Tihe liivakivide, pel. al. ja al. savide vaheldumine (30:40:30).
Liivakivid sarnased lasuvale intervallile: päevakivirohked, punktuaalsed, hästi sorteeritud; pel. al. ja al. savid valdavalt hallid, kuid esinevad tasemel kahvatulillad laigud. Väikesekihilised tekstuurid praktiliselt puuduvad, kuigi õhukesekihiline hästi väljakujunenud. Int. keskosas porsunud sideriidipind.
Alumine piir markeeritud ruusa- ja liivafraktsiooni kvartsiteradega, mõlemas päevakivid.

gd M

146,0 – 147,6
1,6

Tihe pel. al. ja al. savide vaheldumine, kirjuvärviline – hallid ja punakaspruunid toonid.

147,6 – 161,2
13,6 12,0

Valdavad al. savid, mis sisaldavad ca 40% ulatuses peitstaleuroliidi vahekihte ja peri.
Sutlwalli ülemine 2 m valdavalt ooneollane lusiniste viöltinaspriimidu vürgudega.
Edasi valdab punaspriimu mõlli ülaosas ooneollaseid viirud, allosas halisid ja valupashalisid pesed ja viirud.
Kivimis sulteliselt palju usna vähiselitsilist vilku ja väga harva kruusamaterjaliga kaetud pinda.

gd M (+O?)

161,2 – 201,2
40,0 1+1%

Valdavalt sleemi.
Punasidamiim jäigi lüvamisi nõrgalt tsement. roosanaspriimu, valdavalt peenemate- ja uusmõõtepalte, roosmb pärvamisest halvastimint. kvartsist ja vähesel hulgal vilgust. Sisaldab alumist savi vahekihte (mis annab punasidamiimu), al. savid punaspriimid. kihtpindadel muskoviidi ja rohelise vilgu lehtsi.
Karotaaži andmeil:
kogu int.-s mõni tasemel 198,0 m valdavad lüvamised sulteliselt kõrge ja rahulik nõrgusfoonga, mõlles sagedased alumistsemete-tasvaulate kõrgmite vilpalõõgid paksusega kuni 1 m.

Intervalli alumised 3 m ulatusteni nende paisuvuseks. Klushovra piirus põhiline karotaažikõverbel ainsik väga tugev väljalään, millel all ühtpaiud alusnord'on ühtlase madala kõrgusega.

Klusnord

>201,2 Porsunud gneiss (vähem porsunud osa jämedakristalliline graanitgneiss).

9. juunil 1988. a

P. a. 79 (K-5) Võide

Puursüdamik ulatub veidi. Alere poolt vaadatud lõi. K.-pealne osa vaid kihistu leviku selgitamiseks. Sügavused karotaažiga täpsustatud.

O, vr + pk tüstsale osa

88,0 88,4
0,4 0,40

Heterogeenne argillüüt, millest ülemine 8 cm-it kujutab endast alumises osas lõvakivi, ülemises tõhemend saev lõvakivi vahekihtidega ja võib kuuluda puka varanguse, sest kontakt ülemise graptoliidikõõtlõvakivigav teravt: ilmselt ülemise katamm. „varanguse".
Argillüütides üksikud graptoliidifragmendid ja kitiinkõvad kaetud nii õõna kui alumise materjali sõõlegga.

O, kl

88,4 92,3
3,9 1,4

Ülemine 0,9 m puursüdamikku jäägi kujutab endast okaspõõ kihistikku, milles pleneteraline lõvakivi ja jämeda teraline alumoliidi kihid (paksus → 10 cm-it) vahel duvad argillüütidega (→ 1 cm). Argillüütide osatähtsus sõõlmud puursüdamikus ~ 10%. Alumoliitides esineb tumedat peaaegu musta detriit.

Alumine 0,50 puursüdamikus kujutab endast Rannu kihistükku. Sün 0,1- puursüdamikuna pa 0.40 s lammina.
Kivim valdavalt liivakivi, sisaldab vähesel määral argilliidi vahekihte pa suhteliselt palju detriiti.
Alumine piir lammis, sün esineb kõll suhteliselt palju ka püriidi konkretsioone.

6, ts

92,3 - 107,5
15,2 4,6 fütodetraalne aleuroliit, hele, glaukoonidega, sisaldab üksikuid peeneteraline valukihte. Liidiselt savikivimite osatähtsus mõõdukas 5%.

6, lk

107,5 - 119
11,5 5 Lk-tüüpi kivim, millles sürtsumisi puursüdamikus ülekaalus aleuriitsavid. Puursüdamik üldiselt piletsas setsuudis, paunat ei esinenud.
Alumine piir litoloogiliselt selge.

6, lk

> 119 lu K kivim -

9. VI 1988. a.

P. a. № 84 (K-5) Unikula

< 60,8 O1 kl glaukonüt liivakivi

O1 kl

60,8 – 63,0
2,2 1,6, sellest 10 sm kõrvu

Liivakivi, valdavalt peenekeraline, vähelaab leiselt kahlistopeodrilise detriitsi (musta). Puursüdamikuna ühelt intervallilt ülemises osas, siin ka liivakivi > 5 mm paksused argillidi vahekihid. Karotaažipõgi võrks ülemises osas alla kõr ~ 40 sm argillidi.

C, ts

63,0 – 80,8
17,8 4,5

Valdavalt põmedateraline aleuroliit / nõrks peitaleuroliidi vahekihid paksusega kuni 10 sm-it. Peitaleuroliidid rohekashallid. Kogu intervallis esineval pinnaid konkretsioonid sealhulgas ka kerajaid. ~~Aleuroliidis~~ hulgaliselt glaukoniit, ka kõõrdunud kõõrpindadel, samuti palju ka muskoviit.

C, lx

80,8 – 91,2
10,4 3,3

Tihe peitaleuroliidi ja aleuriitsavide vahelduvus, ülespoole tugevasti tsemen-

termica elettrica valutabile Hdgo.

E, lu

> 91,2 temperature in K sacri